

De zaligsprekingen (deel 3)

ds. J. IJsselstein – Mattheüs 5

Korte preek voor bediening Heilig Avondmaal

Geliefde gemeente, ik wil vanmorgen voor de bediening van het Heilig Avondmaal kort uw aandacht vragen voor Mattheüs 5:9. Daar zegt de Heere Jezus:

Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.

Eigenlijk staat er: zalig zijn de vreedstichters, de vredemakers, want zij zullen zonen van God genoemd worden.

Van nature hebben we in ons hart geen vrede. De profeet Jesaja zegt in Jesaja 57:21:

De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

Geen vrede met God. En ook geen vrede met de naaste. We zijn van nature geneigd God en onze naaste te haten. Onze karakters dragen van nature de doorns en de distels van het verloren paradijs.

Maar genade...

a. Genade brengt als eerste terug tot de vrede met God.

Paulus schrijft in Kolossenzen 1:19-20, dat het het welbehagen van de Vader is geweest om door Christus vrede te maken. Dat is, waar Christus de hoge prijs van Zijn bloed voor betaalde: *Vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises.*

b. Maar genade vernieuwt ook, en maakt ook Gods kinderen zelf: vreedzaam.

Van nature zijn we doorns en distels, maar (zegt Jesaja 55:13): *Voor een doorn zal een dennenboom opgaan, en voor een distel zal een mirtenboom opgaan.*

Genade brengt ons tot de vrede met God.

En genade brengt weer iets terug in ons leven, van het beeld van God Zelf.

Die *de God des vredes* wordt genoemd (Hebr. 13:2).

En van Christus, Die *de Vrededorst* wordt genoemd (Jes. 9:6).

Die in Zijn leven op aarde Zijn discipelen zo vaak vrede heeft toegevoegd: *Vrede zij ulieden! Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u* (Joh. 14:27).

Hij bad erom in Johannes 17: *Heilige Vader, bewaar hen in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn* (in liefde en vrede), *gelijk als Wij* (Joh. 17:11).

En dat is wat Hij Zijn discipelen óók meegaf als opdracht: *Houdt vrede onder elkander* (Mark. 9:50).

God *Zelf* versiert Zijn kinderen met iets van die vrede, die Christus maakte. Waardoor we de vrede gaan liefhebben. En dus vergelijkt de Heere Zijn kinderen met vredelievende duiven, in Hooglied 2:14, als Hij zegt: *Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrots, in het verborgene ener steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen; want uw stem is zoet en uw gedaante is lieflijk.*

En dus vergelijkt de Heere Zijn kinderen ook met vredelievende schapen en lammeren.

Genade maakt ons voorzichtig. Genade dringt ons om weg te blijven van twist en wrok. Denkend aan wat Paulus schrijft in Romeinen 12: *Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede alle mensen* (Rom. 12:18)

Denken aan wat Paulus schrijft aan de Thessalonicenzen: *Ziet dat niemand kwaad voor kwaad iemand vergelde, maar jaagt allen tijd het goede na, zo jegens elkander als jegens allen* (1 Thess. 5:15).

Want we zijn *tot vrede geroepen* (1 Kor. 7:15).

Wie door genade gebracht is tot de vrede met God, het kan niet anders, die verlangt ook naar vrede met zijn of haar medemensen.

Die vecht tegen zijn of haar eigen hoogmoed en trots, en zoekt ootmoed.

Die strijdt tegen zijn op haar opwellende twist en wrok, en zoekt vrede.

Kennen wij iets van dit zoeken van de vrede?

Kennen wij iets van dit vernieuwende werk van Gods genade in ons hart? Waardoor we twist en wrok zijn gaan haten?

Zalig zijn de vreedzamen; *want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.*

Uit genade (zoals Zondag 13 van de Catechismus zegt), tot *kinderen* aangenomen.

Door eenzijdige genade van God. Door een bovennatuurlijk, krachtig werk van God de Heilige Geest.

En één van de kenmerken van zulke geestelijke *kinderen* is, dat ze in beginsel, enigszins, door genade en door Gods werk in hun hart, gaan lijken op hun hemelse *Vader*.

Zoals staat in Kolossenzen 3:10: *Gij hebt aangedaan de nieuwe mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen Die hem geschapen heeft.*

Vernieuwd dus naar Gods beeld.

Wat moet ons dat, kinderen van God, in al ons gebrek, in al ons gemis en in al onze armoede tot verwondering zijn. Dat de Heere ons onverdiend en zo genadig: Zijn *kinderen* noemt. Vol onbegrijpelijke liefde en zachtmoedige teerheid.

Zoals de Heere zegt in Jeremia 31:20: *Is niet Efraïm Mij een dierbare zoon? Is hij Mij niet een troetelkind? Mijn ingewand rommelt over hem. Ik zal Mij zijner zekerlijk ontfermen, spreekt de HEERE.* Gods kinderen zijn Zijn dierbare kinderen, Zijn troetelkinderen. Hier schittert alles van genade en van eenzijdige liefde!

En wat is dat *troostvol!* Want als Heere ons Zijn kinderen noemt, dan is Hij *onze Vader*. Hij is (zegt Zondag 46) door Christus *onze Vader* geworden.

Die als een Vader geduld heeft met onze zwakheden en gebreken.

Die als een Vader mild is en gaarne vergevend.

Die als een Vader ons verzorgt, beschermt en bewaart.

Die als een Vader ons vrijmoedige toegang geeft tot Zijn genadetroon.

Die als een Vader ons zegent en alle dingen ten beste van ons keert.

Die als een Vader ons Zijn Heilige Geest wil geven, als wij daarom bidden (Luk. 11:13).

Die als een Vader ons in Vaderlijke liefde wil omhelzen.

Die als een Vader ons aan Zijn Vaderhart wil drukken.

Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden (1 Joh. 3:1).

Tot slot, kinderen van God, geliefde medechristenen. Alles wat we tot nu toe gehoord hebben vanuit de Zaligsprekingen, alles wijst ons op ons gebrek. We hebben maar een klein beginsel van onze nieuwe gehoorzaamheid.

En alles dringt ons tot ootmoed, tot nederigheid, tot schaamte en berouw. Want wij hebben van onszelf van dit alles *niets*.

En dus dringt dit alles ons om te vluchten tot Christus!

Met de bede van de Kananese vrouw op de lippen: *Heere, help mij!* (Matth. 15:25)

Met de woorden van Petrus op de lippen: *Heere, U weet alle dingen* (Joh. 21:17).

Maar onze God is het, die om Christus' wil *al onze ongerechtigheid vergeeft, en al onze krankheden geneest* (Ps. 103:3).

En die *naar Zijn rijkdom al onze nooddrift vervullen zal, in heerlijkheid door Christus Jezus* (Fil. 4:19).

En dus: Hoop op de Heere alleen!

De God des vredes zij met ons (Rom. 15:33).

Amen.